

Република Србија
УПРАВНИ СУД
12 У 25217/10
22.12.2011. године
Београд

Управни суд, у већу састављеном од судија Душанке Марјановић, председника већа, мр Зорана Рељића и Руже Урошевић, чланова већа, са судијским сарадником Мирјаном Савић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Д. Ц. из П., Улица бр. изјављеној против решења Агенције за борбу против корупције, бр. од 14.06.2010. године, у предмету давања сагласности за обављање другог посла, у нејавној седници већа, одржаној дана 22.12.2011. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба се ОДБАЦУЈЕ.

Образложење

Тужилац, тужбом поднетом овом Суду дана 29.07.2010. године, оспорава решење Агенције за борбу против корупције, бр. од 14.06.2010. године, којим је одбијен захтев тужиоца за давање сагласности за обављање другог посла начелника Службе за инспекцијске послове општине П. У правној поуци, која је саставни део овог решења, дато је упутство да се против тог решења не може изјавити жалба, али се може покренути управни спор тужбом код Управног суда у Б. у року од 30 дана од дана пријема решења.

У поступку испитивања поднете тужбе, Управни суд је нашао да је тужба недозвољена, јер се против оспореног решења могла изјавити жалба Одбору Агенције, а није изјављена.

Из списка предмета произлази да је оспорено решење донео директор Агенције, применом одредаба чланова 5. и 15. Закона о Агенцији за борбу против корупције (“Службени гласник РС” бр. 97/08 и 53/10), којима су предвиђене надлежности Агенције и директора Агенције.

Одредбом члана 7. Закона о Агенцији за борбу против корупције предвиђено је да Одбор Агенције одлучује по жалбама на одлуке директора којима се изричу мере у складу са овим законом, а одредбом члана 3. став 4. истог Закона прописано је да у поступку пред Агенцијом, који није уређен овим законом, сходно се примењују одредбе закона који уређује општи управни поступак.

Одредбом члана 12. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ” бр. 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС” бр. 30/10), којим је уређено начело двостепености у решавању, прописано је да против решења донесеног у првом степену странка има право на жалбу, а само законом може се прописати да у појединим управним стварима жалба није допуштена и то ако је на други начин обезбеђена заштита права и правних интереса странке, односно заштита законитости. Против решења донесеног у другом степену, жалба није допуштена.

Како из одредаба чланова 5. и 15. Закона о Агенцији за борбу против корупције, на коју се позвао тужени орган у оспореном решењу, не произлази да је овом одредбом, нити било којом другом одредбом Закона о Агенцији за борбу против корупције, искључено право на жалбу против решења које је донео директор Агенције применом наведене одредбе, Управни суд налази да се против оспореног решења директора Агенције могла изјавити жалба Одбору Агенције, у смислу члана 7. истог Закона, и у складу са цитираним начелом двостепености у решавању из члана 12. Закона о општем управном поступку, на чију примену упућује одредба члана 3. став 4. Закона о Агенцији за борбу против корупције.

Имајући у виду да је поуком о правном средству тужилац погрешно упућен да против оспореног решења нема места жалби и да се против њега може покренути управни спор, рок за жалбу за тужиоца тече од дана достављања решења Суда којим је тужба одбачена као недопуштена, с обзиром да тужилац пре тога није поднео жалбу надлежном органу, а у смислу члана 200. став 6. Закона о општем управном поступку.

Са изнетих разлога, Управни суд је одлучио као у диспозитиву решења, применом одредбе члана 26. став 2, а у вези са чланом 26. став 1. тачка 6. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр. 111/09).

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 22.12.2011.године, 12 У 25217/10

**Записничар
Мирјана Савић,с.р.**

**Председник већа- судија
Душанка Марјановић,с.р.**

за тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

КО-2011